

Hvorfor Videnskaben ikke kan bevise en Skabers eksistens

Bismillahir Rabmanir Raheem

Vi vil besvare spørgsmålet: ”Hvorfor kan videnskaben ikke bevise en Skabers eksistens”. Emner som Allahs ﷻ Eksistens, kan ikke behandles af videnskaben, fordi det indebærer nogle realiteter, som ligger udenfor rammerne af den videnskabelige metode. Dette betyder dog ikke, at spørgsmålet om end Allah ﷻ eksisterer ikke kan besvares; det eneste det betyder, er, at det ikke kan besvares gennem den videnskabelige metode. Og dette underminerer ikke den videnskabelige tænkning på nogen som helst måde; alt hvad det betyder, er, at vi må indse at videnskaben har sine begrænsninger, og vi respekterer den videnskabelige institution ved at respektere disse begrænsninger, og ikke inddrage videnskaben til at behandle emner der ligger udenfor dens rammer.

Skønt spørgsmålet ikke kan behandles gennem den videnskabelige tænkning, kan det behandles intellektuelt gennem den rationelle tænkingsproces. Forstanden eller den rationelle tænkingsproces er den proces hvor man sanser en realitet eller et objekt og derefter sammenkæder sansningen af realiteten med alle de relevante informationer om realiteten, og på basis af denne sammenkædning af sansning med relevante oplysninger, opstår der en tanke relateret til objektet.

Den videnskabelige tænkning indebærer derimod at man underlægger realiteten eller objektet en proces med eksperimenter, og på basis af virkningen af eksperimentets resultat, og ved at måle bestemte parametre, kan formulere en konklusion. Derfor ligner den videnskabelige og intellektuelle tænkning hinanden meget, i den forstand at begge to kræver undersøgelse og studie, hvilket indebærer brugen af forstanden og de sensoriske evner for at sanse realiteten, og kræver en realitet eller et objekt. Men der er også forskelligheder, og disse forskelligheder skal altid tages i betragtning. Forskellen på den videnskabelige og intellektuelle tænkning ligger primært i typen af realitet, som gælder for hver af dem, såvel som naturen af et videnskabeligt studie (i modsætning til et intellektuelt ét), hvilket i sidste ende resulterer i forskellige typer af konklusioner, som produceres fra hver enkelt fremgangsmåde.

Den videnskabelige tænkning tager sig af de realiteter, som kan underlægges processen med eksperimenter. Det der gør et studie videnskabeligt, er tilstedeværelsen af eksperimentet; intet studie kan betragtes som videnskabeligt foruden et eksperiment. Kriteriet for at afgøre troværdigheden ved et videnskabeligt studie, hviler primært på hvor godt eksperimentet blev foretaget. Hvad så med et studie, der præsenteres som et videnskabeligt studie uden noget som helst eksperiment?

Altså er det ukorrekt at sige, at sandheden kun kan nås gennem videnskaben. Der eksisterer mange realiteter som ligger udover videnskabens rækkevidde, alligevel eksisterer de og bevises som noget der eksisterer uden tvivl gennem den intellektuelle proces. Ydermere er der mange kundskabsfelter, hvis emner ligger udover videnskabens eksperimentale rækkevidde, men den viden, som udledes fra den slags felter, ligger indenfor den intellektuelle tænkningens rækkevidde, og der er et behov for den, eksempelvis sprogstudier, jura, historie, og sociologi.

Faktisk er det kun den intellektuelle proces, som kan komme frem til de absolutte sandheder, og afgørende konklusioner fordi den intellektuelle proces betragter realiteten som den er. Eksempelvis kan man observere ting falde mod jorden, og konkludere med absolut sikkerhed at der eksisterer en kraft som trækker ting mod jorden. Dette betyder ikke at ethvert intellektuelt studie vil afføde absolutte konklusioner; det betyder kun at den intellektuelle proces har denne evne. Men den videnskabelige tænkning vil derimod aldrig producere de absolutte sandheder. Årsagen til dette er fordi det videnskabelige studie er baseret på de resultater, som er udkommet af et eksperiment, og disse resultater er baseret på en afmåling.

Derfor vil udkommet af det videnskabelige studie afhænge af hvorledes eksperimentet blev forberedt, og præcisionen i de anvendte instrumenter til afmåling af resultaterne. Altså i enhver videnskabelig konklusion er der altid plads til en revurdering, og de videnskabelige resultater vil altid ændre sig, efterhånden som de

anvendte instrumenter bliver mere præcise og der foretages flere eksperimenter med endnu større kontrol af alle variabler. Ingen videnskabsmand vil nogensinde hævde, at hans resultater eller opdagelser er absolutte, og intet videnskabeligt studie vil have en konklusion, som lyder, ”Dette er sandheden; der kan ikke udføres en yderligere undersøgelse af dette emne.”

Nogle eksempler vil opklare forskellighederne. Konklusionen, at der er noget som kaldes tyngdekraften, er en absolut konklusion, der kan bevises intellektuelt af enhver. Men det er videnskabens job at afgøre den præcise mængde af tyngdekraft, ved at afmåle hastigheden hvormed bestemte objekter af kendt masse falder mod jorden. Dette udkom vil ændre sig afhængigt af de anvendte instrumenter, og hvorledes eksperimentet blev opstillet. Men det som **ikke** vil ændre sig, er tyngdekraftens **eksistens**, som kendes af enhver, og som ikke disputeres af nogen. Vand vil koge når det udsættes for varme, og dette er en absolut realitet man kan komme frem til via intellektuel observation; og denne observation bekræftes hver eneste morgen af ethvert menneske, når de koger vand for at lave te eller kaffe.

Men ved hvilken præcis temperatur vandet koger, vil afhænge af hvorledes det afmåles og eksperimentet der opstilles for at afmåle kogepunktet. I dag ved vi videnskabeligt set, at vandet koger ved 100 grader Celcius, men i fremtiden vil nogen måske udvikle mere præcise metoder for temperaturafmåling, og afgøre at vandet koger ved 99.6658 grader Celcius.

Angående spørgsmålet om Allahs ﷻ Eksistens, så kan det besvares gennem den intellektuelle metode, fordi det som skal besvares, er Allahs ﷻ Eksistens, og ikke Hans Essens, eller Hans Udseende. Allahs ﷻ Essens eller Udseende ligger udover forstandens og sansernes fatteevne og den intellektuelle metode har ligesom den videnskabelige metode, også sine begrænsninger. Den intellektuelle metode kan ikke anvendes til at formulere konklusioner over de realiteter, som ligger udover forstandens eller sansernes fatteevne. Altså kan man ikke producere intellektuelle konklusioner vedrørende Englene, eller om opbygningen af Paradiset eller Helvedet eller om Allahs ﷻ Essens. Allahs ﷻ Eksistens kan bevises via virkningen af Hans ﷻ Eksistens, som er universet omkring os, og universet er ikke kun indenfor vores forstands og sansers rækkevidde, men er også tilstrækkelig bevis for Hans (swt) Eksistens.

Intet i universets har evnen til at skabe sig selv. Og materialet i universet kan ikke eksistere uden lovene og systemet; selv ikke de mest simple sub-atomare partikler kan eksistere uden systemet. For systemet styrer ikke kun materialets adfærd, men definerer også selve eksistensen. Og systemet kan ligeledes heller ikke eksistere uden materialet. Hvad ville tyngdekraften være uden materiale? Hvad ville den elektromagnetiske kraft være uden de ladede partikler? Derfor må både materialet og systemet være skabt, og de kan ikke være skabt af ingenting, fordi det er et paradoks at sige, intet kan producere noget. Dette fører til den absolutte konklusion at Allah ﷻ eksisterer, og der var slet ikke behov for at undersøge Allahs ﷻ Essens med hensyn til hvordan Han ”Ser Ud”, for dermed at bevise Hans ﷻ Eksistens.

Jeg har aldrig set, følt, mærket, eller sanset en telefoningeniør, men jeg ved der findes en fordi beviset herfor er selve telefonen. Ingen telefon kan samle sig selv, selv hvis jeg bragte komponenterne sammen, og lagde dem i en kasse, ville der ikke ske noget.

Jeg ved uden tvivl, at der findes en ”pizzamand”, uden nogensinde at have set, hørt, følt, eller lugtet en. Selve pizzaen er bevis for ”pizzamandens” eksistens, idet jeg ved en pizza ikke kan samle sig selv. For dejen forbereder ikke sig selv, ost høvler ikke sig selv, og tomater purerer ikke sig selv for at lave tomatsovs. Selv hvis jeg forberedte alle ingredienser og placerede dem sammen, ville der ikke ske noget. Således er realiteten vi sanser omkring os og på basis af dette, konkluderer vi, at Allah ﷻ Eksisterer. Hvordan kan man benægte Eksistensen af en Skaber bag hele dette univers, når vi ved, at selv de simpleste ting ikke kan forme eller organisere sig selv? Hvad angår de realiteter, som ligger udover vores sanser og fatteevne - Allahs ﷻ Essens, Allahs ﷻ Attributter, Jinn, Engle, Dommens Dag, Paradiset og Helvedet - så tager vi hvad end der nævnes i Qur’anen af information. Men dette kan ikke kaldes erkendelse førend vi har etableret at Qur’anen er Allahs ﷻ Tale via intellektet, og det kan vi gøre fordi Qur’anen er indenfor vores sansers rækkevidde og indenfor vores fatteevnes rækkevidde. Angående Engle og Jinn, så erkender vi dem som en del af Ghaib (det usete), for ingen anden årsag end, at Qur’anen nævner deres eksistens - punktum. Jinn og Engle har deres verden

og affærer, og vi har vores verden, affærer og problemer. Vi bør fokusere på hvad vi gør i **denne verden**, og hvad **vi** er nød til at gøre, for at forstå Islam og implementere den.

Altså er Qur'anen en Bog der indeholder såvel opfattelser og idéer, som love og regler (Ahkam) beregnet til at dirigere menneskets handlinger. De værktøjer, som mennesket vil opfinde, er slet ikke Qur'anens område, og Allah ﷻ havde aldrig til hensigt, at dette skulle være Qur'anens område.

Trods videnskabelig eller teknologisk fremskridt så forbliver Qur'anen stadig gyldig fordi Qur'anens område som er selve mennesket ikke har ændret sig. Fordi mennesket for 1400 år siden havde et overlevelsesinstinkt ligesom mennesket har et i dag. Mennesket havde behov for at blive gift og få børn ligesom mennesket har i dag.

Og hvis man læser Qur'anen, vil man tydeligt se, at Qur'anen henvender sig til mennesker. Allah ﷻ siger for eksempel, "Åh mennesker...", eller "Åh I Troende...", eller "Åh I Vantro..."

For der findes intet sted i Qur'anen, hvor der står: "Åh Flyvemaskine...", "Åh Køleskab...", eller "Åh B-2 Bombefly...", modstående til "Åh Kamel...", eller "Åh Sværd og Pil..."

Altså har videnskaben og teknologien, som eksisterer, ingen påvirkning på Qur'anens eller Islams gyldighed, fordi videnskab og teknologi ikke er Qur'anens område, og de er heller ikke Islams område. Islam beordrer os for eksempel til at have en Khalifah som skal håndhæve de islamiske regler; det betyder ikke noget, om Khalifaen rider til sit telt på en kamel, eller kører til sin kontorbygning i en bil, eller flyver til en boble-koloni på Mars i et rumskib.

Hvad der gør en person til Khalifah er den funktion han bestrider, nemlig implementeringen af de islamiske regler over folket. Islam konstruerer også samfundet på sådan en måde, at menneskerne etablerer forhold til hinanden, og opfører sig på en unik måde. Så det er lige meget, om samfundet består af telte i ørkenen, eller skyskrabere, eller samfundet er en by i rummet. Det der gør et samfund islamisk, er hvorledes menneskerne opfører sig, og den type af love de underkaster sig.

Kommentarer

Det kan være nogen spørger: findes der noget man kan kalde for "realitet"? Alt hvad vi ser i denne verden, er en illusion, ikke sandt? Hvad er for eksempel realiteten af rød? Er rød, rød? Hvem navngav rød, rød, og da de navngav den, hvad så de? Er din rød, min rød? Er rød i virkeligheden grøn for dig, men du ser grøn som rød, når jeg udpeger rød for dig? Hvordan ved man, når man ser rød, om det er den samme rød, som alle andre ser?

Da vi ikke hører om et epidemisk antal mennesker, der pløjer over vejen for rødt lys som havde fejlfortolket det som grønt eller gult, og heller ikke hører om et massivt antal mennesker, som slubrer benzin i sig, og tygger sten og græs, med forståelsen af, de er mad og vand, kan vi trygt gå ud fra, at realiteten ikke lyver, og at sanserne ikke bedrager vedrørende mange ting. Og i tilfælde hvor absolutte realiteter forvrænges, så er det undtagelsen, og årsagen bag denne forvrængning kan spores tilbage til en specifik kilde som for eksempel en person der er sindssyg, fuld, på stoffer, eller et eller andet teknologisk trickværk.

Derfor kan vi være enige om bestemte ting fordi de er absolutte. Hvis mennesker fulgte dette tanketrit, ville menneskeheden selvdestruere. Selv dem der taler for idéen om, at "Intet er virkeligt", iværksætter ikke dette synspunkt i deres egen hverdag. Det er udelukkende teoretisk gætværk.

Altså skal mennesket bruge sin forstand til at bedømme realiteten omkring sig, og dermed konkludere at der sandelig eksisterer en Skaber bag universet, mennesket og livet. For dette er hvad intellektet skal bruges til.